

Marti, 7 iunie 2016

P8_TA(2016)0247

Noua alianță pentru securitate alimentară și nutriție

Rezoluția Parlamentului European din 7 iunie 2016 referitoare la Noua alianță pentru securitate alimentară și nutriție (2015/2277(INI))

(2018/C 086/02)

Parlamentul European,

- având în vedere summitul Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă și documentul final adoptat de Adunarea Generală la 25 septembrie 2015, intitulat „Transformarea lumii în care trăim: agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă” și, mai ales, obiectivul nr. 2 din obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) stabilite în acesta, și anume de a eradică foametea, de a garanta siguranța alimentară și îmbunătățirea nutriției și de a promova agricultura durabilă ⁽¹⁾,
- având în vedere Acordul de la Paris al părților la Convenția Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, adoptat la 12 decembrie 2015 ⁽²⁾,
- având în vedere Programul general pentru dezvoltarea agriculturii în Africa (PGDAA) stabilit de Uniunea Africană în 2002 ⁽³⁾,
- având în vedere summitul șefilor de stat din Uniunea Africană de la Maputo (Mozambic), din 2003, în cadrul căruia guvernele țărilor din Uniunea Africană au stabilit să investească peste 10 % din alocările lor bugetare naționale în sectorul agricol ⁽⁴⁾,
- având în vedere Adunarea șefilor de stat și de guvern din Uniunea Africană din iulie 2012, în cadrul căreia anul 2014 a fost declarat „Anul agriculturii și al securității alimentare în Africa” ⁽⁵⁾, cu ocazia împlinirii a zece ani de la adoptarea PGDAA,
- având în vedere declarația privind „Accelerarea creșterii și a transformării agricole în vederea obținerii prosperității comune și a îmbunătățirii mijloacelor de subsistență”, adoptată la 27 iunie 2014 de summitul șefilor de stat din Uniunea Africană de la Malabo (Guinea Ecuatorială), în cadrul căruia guvernele din Uniunea Africană și-au asumat din nou angajamentul de a alocă agriculturii cel puțin 10 % din cheltuielile publice ⁽⁶⁾,
- având în vedere Inițiativa pentru securitatea alimentară de la Aquila adoptată de G8 în 2009 ⁽⁷⁾,
- având în vedere Cadrul și orientările privind politica terenurilor în Africa, adoptate de Conferința comună a miniștrilor agriculturii, solului și creșterii animalelor din aprilie 2009, de la Addis Abeba (Etiopia) ⁽⁸⁾, precum și declarația privind problemele și provocările legate de terenurile din Africa ⁽⁹⁾, adoptată de șefii de stat din Uniunea Africană la summitul organizat la Sirte (Libia), în iulie 2009, în care se solicită punerea efectivă în aplicare a Cadrului și a orientărilor privind politica terenurilor în Africa,
- având în vedere Principiile directe privind investițiile bazate pe terenuri realizate la scară largă în Africa, adoptate de Conferința comună a miniștrilor agriculturii, dezvoltării rurale, pescuitului și acvaculturii, organizată la Addis Abeba în perioada 1-2 mai 2014 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/70/1.

⁽²⁾ ONU FCCC/CP/2015/L.9/Rev.1

⁽³⁾ <http://www.nepad.org/system/files/caadp.pdf>

⁽⁴⁾ Assembly/AU/Decl.7(II)

⁽⁵⁾ Assembly/AU/Decl.449(XIX)

⁽⁶⁾ Assembly/AU/Decl.1(XXIII)

⁽⁷⁾ <http://www.ifad.org/events/g8/statement.pdf>

⁽⁸⁾ <http://www.uneca.org/publications/framework-and-guidelines-landpolicy-africa>

⁽⁹⁾ Assembly/AU/Decl.1(XIII) Rev.1

⁽¹⁰⁾ <http://www.uneca.org/publications/guiding-principles-large-scale-land-based-investments-africa>

Marți, 7 iunie 2016

- având în vedere declarația organizațiilor societății civile din Africa, intitulată „Modernizarea agriculturii africane – Cine are de câștigat?” din mai 2013 ⁽¹⁾,
- având în vedere Declarația de la Djimini a organizațiilor micilor exploatații agricole din Africa de Vest din 13 martie 2014 ⁽²⁾,
- având în vedere orientările facultative ale FAO privind sprijinirea realizării treptate a dreptului la o alimentație adecvată în contextul securității alimentare naționale din 2004 ⁽³⁾,
- având în vedere raportul Evaluării internaționale a științelor și tehnologiilor agricole pentru dezvoltare (IAASTD) din 2009, intitulat „Agricultura la răscruce de drumuri” ⁽⁴⁾,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) din 1979 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor din 1987 ⁽⁷⁾,
- având în vedere Declarația Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene din 2007 ⁽⁸⁾,
- având în vedere Principiile și orientările de bază privind evacuările și strămutările datorate dezvoltării adoptate de ONU în 2007 ⁽⁹⁾,
- având în vedere Principiile directe privind afacerile și drepturile omului adoptate de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU în 2011 ⁽¹⁰⁾ și Orientările OCDE privind întreprinderile multinaționale, actualizate în 2011 ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Parteneriatul pentru dezvoltare eficientă încheiat la Busan în 2011 ⁽¹²⁾,
- având în vedere Orientările voluntare pentru guvernanța responsabilă a proprietății funciare, a pescuitului și a pădurilor (VGGT) din 2012 ⁽¹³⁾,
- având în vedere Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante (Convenția UPOV) din 1991 ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură (ITPGRFA) din 2001 ⁽¹⁵⁾,
- având în vedere Convenția privind diversitatea biologică din 1992 și Protocolul de la Cartagena privind biosecuritatea din 2000 și Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora din 2010 ⁽¹⁶⁾,
- având în vedere legea-model africană privind biosecuritatea ⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁾ <http://acbio.org.za/modernising-african-agriculture-who-benefits-civil-society-statement-on-the-g8-agra-and-the-african-unions-caadp/>

⁽²⁾ https://www.grain.org/bulletin_board/entries/4914-djimini-declaration

⁽³⁾ <http://www.fao.org/docrep/009/y7937e/y7937e00.htm>

⁽⁴⁾ <http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IAASTD/tabid/105853/Default.aspx>

⁽⁵⁾ https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-4&chapter=4&lang=en

⁽⁶⁾ <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>

⁽⁷⁾ <http://www.achpr.org/instruments/achpr/>

⁽⁸⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf

⁽⁹⁾ <http://www.ohchr.org/EN/Issues/Housing/Pages/ForcedEvictions.aspx>

⁽¹⁰⁾ <https://www.unglobalcompact.org/library/2>

⁽¹¹⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/oecdguidelinesformultinationalenterprises.htm>

⁽¹²⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/busanpartnership.htm>

⁽¹³⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>

⁽¹⁴⁾ <http://www.upov.int/upovlex/en/conventions/1991/content.html>

⁽¹⁵⁾ <http://www.planttreaty.org/>

⁽¹⁶⁾ <https://www.cbd.int/>

⁽¹⁷⁾ <http://hrst.au.int/en/biosafety/modellaw>

Marti, 7 iunie 2016

- având în vedere rezoluția referitoare la legislația funciară în perspectiva suveranității alimentare, adoptată de Adunarea parlamentară a Francofonei la 12 iulie 2012 ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția referitoare la impactul social și de mediu al păstoritului în țările ACP, adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la Addis Abeba, la 27 noiembrie 2013 ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară” ⁽³⁾, adoptată la 31 martie 2010, și concluziile Consiliului privind cadrul de politică, adoptate la 10 mai 2010 ⁽⁴⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului privind securitatea alimentară și a nutriției din 28 mai 2013 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Planul de acțiune al Comisiei privind nutriția din iulie 2014 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 27 septembrie 2011 referitoare la un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 decembrie 2013 referitoare la abordarea UE în materie de reziliență și reducerea riscului de dezastre în țările în curs de dezvoltare: să învățăm din crizele în domeniul securității alimentare ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2014 referitoare la rolul drepturilor de proprietate, al regimului proprietății și al creării de bogăție în eradicarea sărăciei și în promovarea dezvoltării durabile în țările în curs de dezvoltare ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2015 referitoare la Tanzania, în special la problema acaparării terenurilor ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Declarația privind convergența globală pentru dreptul la pământ și apă, pronunțată în cadrul Forumului social mondial de la Tunis, din martie 2015 ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 30 aprilie 2015 intitulată „Expo Milano 2015: să hrănim planeta, energie pentru viață” ⁽¹²⁾,
- având în vedere solicitările societății civile africane de includere a suveranității alimentare și a dreptului la alimente pe agenda președinției germane a G7 din iunie 2015 ⁽¹³⁾,
- având în vedere „Carta de la Milano” ⁽¹⁴⁾, prezentată la Expo 2015: „Să hrănim planeta, energie pentru viață”, semnată de peste un milion de șefi de state, guverne și simpli cetățeni, care cheamă fiecare cetățean, asociație, întreprindere sau instituție națională și internațională să se ridice la înălțimea propriilor responsabilități pentru a se asigura că generațiile viitoare pot beneficia de dreptul la alimente și care include angajamente obligatorii pentru a asigura un drept efectiv la alimente la nivel mondial,

⁽¹⁾ http://apf.francophonie.org/IMG/pdf/2012_07_session_58_Resolution_Regulation_du_foncier.pdf

⁽²⁾ JO C 64, 4.3.2014, p. 31.

⁽³⁾ COM(2010)0127.

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/114357.pdf

⁽⁵⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137318.pdf

⁽⁶⁾ SWD(2014)0234.

⁽⁷⁾ JO C 56 E, 26.2.2013, p. 75.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0578.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0250.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0073.

⁽¹¹⁾ <http://viacampesina.org/en/index.php/main-issues-mainmenu-27/agrarian-reform-mainmenu-36/1775-declaration-of-the-global-convergence-of-land-and-water-struggles>

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0184.

⁽¹³⁾ <http://afsafrica.org/wp-content/uploads/2015/05/AFSA-Demands-to-the-Germany-G7-Presidency-Agenda.pdf>

⁽¹⁴⁾ http://carta.milano.it/wp-content/uploads/2015/04/English_version_Milan_Charter.pdf

Marți, 7 iunie 2016

- având în vedere faptul că Comitetul ONU pentru securitatea alimentară mondială este forumul corespunzător pentru convenirea la nivel internațional a unor orientări de politică privind acest aspect și întrucât toate părțile implicate se pot exprima la nivelul acestui forum;
 - având în vedere „Pactul privind politica alimentară urbană adoptat la Milano” din 15 octombrie 2015 ⁽¹⁾, promovat de consiliul local din Milano și semnat de 113 orașe din lume, care a fost transmis secretarului general al ONU, Ban Ki Moon, și care subliniază rolul central al orașelor în elaborarea politicilor privind alimentele,
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 ianuarie 2016 referitoare la situația din Etiopia ⁽²⁾,
 - având în vedere audierea publică privind Noua alianță pentru securitatea alimentară și nutrițională organizată de Comisia pentru dezvoltare a Parlamentului European la 1 decembrie 2015 ⁽³⁾,
 - având în vedere studiul intitulat „Noua alianță pentru securitatea alimentară și nutrițională din Africa”, elaborat de Prof. Olivier de Schutter și solicitat de Comisia pentru dezvoltare a Parlamentului European și publicat de Direcția Generală Politici Externe a acestuia în noiembrie 2015 ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A8-0169/2016),
- A. întrucât Noua alianță pentru securitate alimentară și nutriție din Africa (NAFSN) are ca obiectiv îmbunătățirea securității alimentare și a nutriției prin acordarea de sprijin unui număr de 50 de milioane de persoane din Africa Subsahariană vizând ieșirea din sărăcie a acestora până în 2020; întrucât țările participante au negociat cadre de negociere la nivel de țară în care sunt prevăzute angajamentele privind facilitarea investițiilor private în sectorul agricol din Africa;
- B. întrucât investițiile în agricultura la scară mică au fost neglijate în Africa în ultimii treizeci de ani, în timp ce dependența țărilor cu venituri mici de importurile alimentare a crescut semnificativ, făcându-le pe acestea vulnerabile față de variația prețurilor de pe piețele internaționale;
- C. întrucât parteneriatele public-private de anvergură riscă să creeze poziții dominante pentru companii agricole importante din agricultura africană care alungă întreprinderile de la nivel local;
- D. întrucât investițiile private realizate în cadrul NAFSN au avut ca țintă peste 8,2 milioane de mici fermieri și au creat peste 21 000 de locuri de muncă, dintre care peste jumătate pentru femei;
- E. întrucât criza alimentară din 2008 a condus la recunoașterea universală a necesității de a sprijini producția alimentară realizată de către micii producători pentru piețele interne;
- F. întrucât lansarea programelor de ajustare structurală de la începutul anilor 1980 a contribuit la dezvoltarea unei agriculturi bazate pe exporturi, axată pe creșterea producției de recolte pentru piețele globale; întrucât această opțiune a favorizat formele de producție la scară mare, puternic capitalizate și mecanizate, în timp ce, prin comparație, agricultura la scară mică a fost neglijată;
- G. întrucât piețele internaționale vor fi mai volatile în viitor; întrucât țările nu ar trebui să își asume riscul de a depinde excesiv de importuri, ci ar trebui, mai curând, să investească în producția internă de alimente pentru a-și consolida rezistența;
- H. întrucât exploatarea agricolă de familie și micii fermieri trebuie să se afle în centrul NAFSN;
- I. întrucât securitatea alimentară din țările în curs de dezvoltare depinde în mare parte de utilizarea durabilă a resurselor naturale;

⁽¹⁾ <http://www.foodpolicymilano.org/wp-content/uploads/2015/10/Milan-Urban-Food-Policy-Pact-EN.pdf>

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0023.

⁽³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/ro/deve/events.html?id=20151201CHE00041>

⁽⁴⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563438/IPOL_STU\(2015\)563438_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563438/IPOL_STU(2015)563438_EN.pdf).

Marți, 7 iunie 2016

- J. întrucât așa-numiții „poli ai creșterii” vizează atragerea investitorilor internaționali prin punerea terenurilor la dispoziția unor întreprinderi private mari și întrucât acest lucru nu trebuie făcut în detrimentul exploatațiilor agricole de familie;
- K. întrucât acordurile privind NAFSN nu conțin niciun indicator concret privind foamea și malnutriția;
- L. întrucât exploatațiile agricole de familie și proprietarii de mici exploatații agricole și-au demonstrat capacitatea de a furniza produse diversificate și de a crește în mod durabil producția alimentară prin practici agroecologice;
- M. întrucât monoculturile cresc dependența față de îngrășămintele chimice și de pesticide, duc la degradarea solului și contribuie la schimbările climatice;
- N. întrucât agricultura generează cel puțin 14 % din emisiile totale anuale de gaze cu efect de seră, cauzate în special de utilizarea de îngrășămintă pe bază de azot;
- O. întrucât diferitele forme de proprietate funciară (cutumiară, publică și privată), dar și NAFSN se referă aproape exclusiv la titlurile de proprietate atunci când abordează aspectul drepturilor de proprietate funciară;
- P. întrucât, în 2050, 70 % din populația lumii va locui în marile orașe și alimentele vor reprezenta din ce în ce mai mult o problemă care necesită un răspuns la nivel local și mondial;
- Q. întrucât titlurile de proprietate nu garantează protecția unică împotriva exproprierii terenurilor și a strămutării;
- R. întrucât genul este o dimensiune foarte importantă a investițiilor în agricultură în Africa; întrucât femeile din mediul rural au fost mult timp discriminate în ceea ce privește accesul la diferite resurse productive, cum ar fi pământul, creditele, resursele și serviciile;
- S. întrucât, până de curând, sprijinul acordat agriculturii se concentra pe culturile pentru export gestionate de bărbați, în timp ce femeilor le revenea sarcina de a produce alimentele necesare pentru susținerea familiei;
- T. întrucât, potrivit estimărilor FAO, la nivel mondial s-a pierdut aproximativ 75 % din diversitatea genetică a plantelor; întrucât eroziunea genetică pe scară largă ne crește vulnerabilitatea față de schimbările climatice și față de apariția unor noi dăunători și boli;
- U. întrucât controlul, proprietatea și accesibilitatea semințelor sunt esențiale pentru a asigura rezistența fermierilor săraci în ceea ce privește securitatea alimentară;
- V. întrucât ar trebui protejat dreptul fermierilor de a înmulți, folosi și vinde semințele proprii, precum și de a face schimb cu acestea,
- W. întrucât îmbunătățirea decalajelor în materie de nutriție din Africa este fundamentală pentru agenda pentru dezvoltare durabilă; întrucât nutriția deficitară are la bază o suită de procese interdependente legate de asistența medicală, educație, sănătate și igienă, accesul la resurse, emanciparea femeilor și multe alte aspecte;
- X. întrucât angajamentele asumate sub egida cadrului de cooperare între state privind reformele de reglementare în sectorul semințelor vizează consolidarea drepturilor cultivatorilor de plante în detrimentul actualelor sisteme de semințe, pe care se bazează încă în mare măsură cei mai săraci fermieri,

Investițiile realizate în sectorul agricol din Africa și îndeplinirea ODD

1. ia act de faptul că diverse cadre de cooperare se concentrează asupra dezvoltării unor domenii economice speciale cu scopul de a maximiza investițiile prin inițiative care variază de la infrastructura rutieră sau energetică la impozitare, de la sistemul vamal la cel funciar; subliniază, de asemenea, că este necesar să se îmbunătățească și să se asigure ca prioritate accesul la apă, promovarea educației alimentare și schimbul de strategii privind cele mai bune practici;

Marți, 7 iunie 2016

2. constată că politicile de investiții agricole se concentrează în principal asupra unei achizițiilor de teren la scară largă și a unei agriculturi orientate spre exporturi, care, de obicei, nu are legătură cu economiile locale; constată că dezvoltarea irigațiilor extensive în zonele geografice de investiții vizate de NAFSN poate reduce disponibilitatea apei pentru alți utilizatori, precum proprietarii de mici exploatații agricole sau păstori; subliniază că, în aceste condiții, capacitatea unor parteneriate public-private de mare anvergură de a contribui la reducerea sărăciei și la scăderea securității alimentare trebuie să facă obiectul unei evaluări critice și să fie îmbunătățită; subliniază că politicile de investiții agricole ar trebui să fie conectate și să susțină dezvoltarea economiei locale, inclusiv a proprietarilor de mici exploatații agricole și a exploatațiilor agricole de familie; reamintește faptul că orientările FAO privind proprietatea funciară recomandă asigurarea accesului la terenuri, pentru ca familiile să poată produce alimente pentru consumul casnic și să poată mări venitul gospodăriei; subliniază că este necesar ca investițiile funciare de mare anvergură din Africa să aibă la bază aceste orientări, astfel încât să se asigure accesul la terenuri al proprietarilor de mici exploatații agricole și al comunităților locale, să se promoveze investițiile în IMM-urile locale și să se garanteze faptul că PPP contribuie la securitatea alimentară și la reducerea sărăciei și a inegalităților;
3. subliniază faptul că procesul decizional în cadrul de cooperare nu a implicat toate părțile interesate, ci a exclus, printre altele, comunitățile rurale, lucrătorii din agricultură, micii fermieri, pescarii și popoarele indigene și nu a ținut seama de dreptul acestora de a participa;
4. regretă faptul că organizațiile societății civile din Africa nu au fost consultate la lansarea NAFSN; subliniază faptul că participarea grupurilor aflate în insecuritate alimentară la politicile care le afectează ar trebui să stea la baza tuturor politicilor privind securitatea alimentară;
5. reamintește că Noua alianță pentru securitate alimentară și nutriție (NAFSN) și-a luat angajamentul de a promova o creștere favorabilă incluziunii, bazată pe agricultură, care să susțină agricultura la scară mică și să contribuie la reducerea sărăciei, a foametei și a subnutriției; insistă ca NAFSN trebuie să limiteze, pe cât posibil, utilizarea îngrășămintelor chimice și a pesticidelor, având în vedere consecințele acestora asupra sănătății și a mediului pentru comunitățile locale, cum ar fi pierderea biodiversității și eroziunea solului;
6. critică supoziția conform căreia investițiile întreprinderilor în agricultură îmbunătățesc în mod automat securitatea alimentară și nutriția și reduc sărăcia;
7. observă că raportul din 2011 al G20 subliniază că investițiile din considerente fiscale se pot dovedi tranzitorii; reamintește că numeroase sondaje privind motivația investitorilor au evidențiat un impact neutru sau negativ al stimulentele fiscale speciale asupra deciziilor de a investi ⁽¹⁾;
8. remarcă faptul că stimulentele fiscale, inclusiv scutirea de la impozitul pe profit în zonele economice speciale, privează statele africane de veniturile fiscale care ar fi putut fi o sursă de investiții publice esențiale în agricultură și în special în securitatea alimentară și în programe de nutriție ⁽²⁾;
9. solicită guvernelor și finanțatorilor să suspende sau să reexamineze politicile, proiectele și recomandările care încurajează și facilitează în mod direct acapararea terenurilor prin proiecte și investiții profund incorecte sau care stimulează în mod indirect creșterea presiunii asupra terenurilor și asupra resurselor naturale și care pot conduce la încălcări grave ale drepturilor omului; solicită înlocuirea acestora cu politici adecvate pentru a proteja și a acorda prioritate nevoilor micilor producători de alimente, în special femeilor, și utilizării durabile a solului;
10. atenționează cu privire la pericolele asociate atât reproducerii în Africa a modelului „Revoluției verzi” din Asia din anii '60, cât și ignorării efectelor sale negative asupra mediului și a aspectelor sociale; reamintește că ODD includ obiectivul de a promova o agricultură durabilă, care ar urma să fie atins până în 2030;
11. constată cu îngrijorare faptul că în Malawi NAFSN promovează extinderea producției de tutun, în loc să sprijine stiluri de viață alternative, conform obligațiilor asumate în baza Convenției-cadru privind controlul tutunului (FCTC) a Organizației Mondiale a Sănătății din 2005 și a angajamentelor asumate prin Agenda pentru dezvoltare durabilă 2030;

⁽¹⁾ Mwachinga E. (Echipa pentru simplificare fiscală globală, Grupul Băncii Mondiale), „Rezultatele sondajului privind motivația investitorilor realizat în EAC”, prezentare susținută la Lusaka, la 12 februarie 2013.

⁽²⁾ „Sprijinirea dezvoltării unor sisteme fiscale mai eficiente” – un raport al FMI, OCDE și al Băncii Mondiale pentru grupul de lucru G20, 2011.

Marti, 7 iunie 2016

12. îndeamnă statele membre ale UE să depună eforturi pentru a transforma NAFSN într-un adevărat instrument de dezvoltare durabilă și de sprijinire a exploatațiilor agricole de familie și a economiilor locale în Sahara Subsahariană, reamintind că exploatațiile agricole de familie și proprietarii de mici exploatații agricole produc circa 80 % din hrana lumii și asigură peste 60 % dintre locurile de muncă din această regiune;

13. constată cu îngrijorare că cadrele de cooperare între state se referă doar selectiv la standardele internaționale care definesc investițiile responsabile în agricultură și că acestea nu fac referire nici la Orientările pe bază voluntară din 2004 ale FAO privind sprijinirea realizării treptate a dreptului la o alimentație adecvată în contextul securității alimentare naționale, nici la obligațiile investitorilor privați de a respecta drepturile omului;

14. invită UE și statele membre, în calitatea lor comună de cel mai mare furnizor de ajutor pentru dezvoltare din lume:

- să asigure faptul că investitorii din UE respectă și încurajează alți parteneri din Alianță să respecte drepturile comunităților locale și nevoile micilor exploatații agricole, adoptând o abordare bazată pe drepturile omului în cadrele de cooperare, inclusiv menținând garanții sociale și legate de mediu, de muncă și de drepturile omului, precum și cele mai ridicate standarde de transparență în ceea ce privește planurile lor de investiții;
- să se asigure că investitorii din UE pun în aplicare o politică de responsabilitate socială atunci când redactează contractele de muncă și că nu exploatează avantajul lor economic față de lucrătorii din comunitățile locale;
- să sprijine și să promoveze întreprinderile și părțile interesate africane, în calitate de principali actori și beneficiari ai NAFSN;
- să pună în aplicare recenta decizie a OMC de a elimina subvențiile la exporturile agricole, care denaturează piețele locale și distrug mijloacele de subsistență în țările în curs de dezvoltare;
- să elimine barierele tarifare care descurajează țările africane de la adăuga valoare locală produselor de bază;

15. invită țările participante:

- să se asigure că reformele financiare, fiscale sau administrative nu scutesc investitorii de obligația acestora de a contribui în mod echitabil la baza fiscală a țărilor participante și nu avantajează în mod inechitabil investitorii în detrimentul proprietarilor de mici exploatații agricole;
- să se asigure că guvernele lor își mențin dreptul de a proteja propriile piețe agricole și alimentare prin regimuri tarifare și de impozitare corespunzătoare, deosebit de necesare pentru a combate speculația financiară și practica de eludare a taxelor;
- să adopte politici care promovează comerțul responsabil și să se angajeze să elimine barierele tarifare care descurajează comerțul regional;

Guvernanța, asumarea responsabilității și tragerea la răspundere

16. reamintește angajamentul asumat de părțile la NAFSN de a incorpora „Orientările facultative ale FAO privind sprijinirea realizării treptate a dreptului la o alimentație adecvată în contextul securității alimentare naționale” și solicită părților la NAFSN să se angajeze să pună în aplicare norme internaționale care să definească investițiile responsabile în agricultură și să respecte Principiile directe ale ONU privind afacerile și drepturile omului și Orientările OCDE privind întreprinderile multinaționale;

17. insistă ca NAFSN să consolideze buna guvernanță a resurselor naturale, garantând în special accesul localnicilor la resursele proprii și protejându-le drepturile în cadrul contractelor referitoare la tranzacțiile privind resursele naturale;

Marți, 7 iunie 2016

18. solicită Uniunii Europene să susțină, în acord cu ONU, adoptarea obligatorie de către toate statele membre a „Cartei de la Milano” și a angajamentelor cuprinse în aceasta;
19. reamintește importanța reglementării accesului la ape și a combaterii schimbărilor climatice pentru o agricultură durabilă; solicită tuturor partenerilor NAFSN să pună accentul pe îmbunătățirea accesului la apă și la tehnici de irigare, precum și pe consolidarea protecției mediului și a solurilor;
20. solicită Uniunii Europene, în acord cu ONU, să promoveze adoptarea și difuzarea „Pactului privind politica alimentară urbană adoptat la Milano”;
21. invită țările participante să se angajeze să pună în aplicare norme internaționale care să reglementeze investițiile potrivit unei abordări bazate pe drepturile omului, incluzând Cadrul și orientările Uniunii Africane privind politica funciară în Africa și Principiile directoare ale Uniunii Africane privind investițiile funciare la scară largă în Africa;
22. solicită publicarea integrală a tuturor scrisorilor de intenție din cuprinsul cadrelor de cooperare între state; subliniază că este nevoie de cadre instituționale și juridice solide pentru a asigura repartizarea echitabilă a riscurilor și a beneficiilor; subliniază că o participare activă a societății civile la NAFSN este esențială pentru consolidarea transparenței și realizarea obiectivelor sale; reamintește că trebuie încurajate dialogul și consultarea cu toate grupurile societății civile;
23. regretă că singurul indicator comun pentru cele zece cadre de cooperare din NAFSN este indicele „Doing Business” al Băncii Mondiale;
24. subliniază că întreprinderile private implicate în inițiativele de dezvoltare multilaterală ar trebui să poată fi trase la răspundere pentru acțiunile lor; solicită, în acest sens, părților la NAFSN să prezinte rapoarte anuale cu privire la acțiunile întreprinse în cadrul NAFSN, care ar trebui să fie publice și puse la dispoziția localnicilor și a comunităților locale, și să creeze un mecanism independent în materie de responsabilitate care să includă un mecanism de recurs pentru localnici și comunitățile locale; subliniază, de asemenea, că investițiile realizate în cadrul Noii alianțe care afectează drepturile funciare trebuie să facă obiectul unui studiu de impact independent realizat în prealabil cu privire la drepturile funciare și să respecte Orientările voluntare ale FAO privind gestionarea responsabilă a proprietății funciare, a resurselor piscicole și a pădurilor;
25. constată că întreprinderile multinaționale care își desfășoară activitatea în cadrul NAFSN favorizează agricultura contractuală la scară largă, creând riscul de marginalizare a micilor producători; solicită celor zece state africane din NAFSN să se asigure că agricultura contractuală aduce beneficii deopotrivă cumpărătorilor și furnizorilor locali; în acest scop, consideră că este fundamental, de exemplu, să se consolideze organizațiile de fermieri pentru a îmbunătăți poziția de negociere a acestora;
26. evidențiază faptul că sectorul privat a creat deja 90 % din locurile de muncă din țările partenere, iar potențialul participării sectorului privat este incontestabil, acesta fiind ideal pentru asigurarea unei baze durabile în vederea mobilizării resurselor interne, care constituie temelia oricărui program de ajutorare; subliniază importanța unui cadru transparent de reglementare, care să stabilească în mod clar drepturile și obligațiile tuturor actorilor, inclusiv ale fermierilor săraci și ale grupurilor vulnerabile, având în vedere că, în absența unui astfel de cadru, aceste drepturi nu pot fi protejate în mod eficient;
27. solicită revizuirea cadrelor de cooperare pentru a combate în mod eficace riscurile agriculturii contractuale și ale sistemelor de exploatații-satelit pentru micii producători, prin garantarea unor clauze contractuale echitabile, inclusiv în ceea ce privește fixarea prețurilor, respectarea drepturilor femeilor, sprijinirea agriculturii durabile, precum și crearea unor mecanisme adecvate de soluționare a litigiilor;

Accesul la terenuri și securitatea funciară

28. atenționează că atenția acordată numai titlurilor de proprietate conduce adesea la o situație de precaritate pentru micii producători alimentari și populațiile indigene, în special pentru femei, care nu beneficiază de recunoașterea legală a drepturilor lor funciare și sunt vulnerabili la efectuarea unor tranzacții funciare nedrepte, la expropriere fără exprimarea consimțământului sau la primirea unei compensații inechitabile;

Marti, 7 iunie 2016

29. subliniază că este necesar ca micii producători de alimente să ocupe poziții de conducere, astfel încât organizațiile independente ale acestora să îi poată susține în vederea exercitării controlului asupra propriilor terenuri, resurse naturale și programe;

30. constată cu îngrijorare că investitorii și elitele locale implicate în tranzacții funciare descriu frecvent zonele vizate drept „goale”, „neocupate” sau „utilizate prea puțin”, însă foarte puține terenuri din Africa sunt cu adevărat neocupate, printre altele din cauza activităților pastorale;

31. subliniază faptul că 1,2 miliarde de persoane încă trăiesc fie fără acces permanent la pământ, fie ocupând o proprietate asupra căreia nu au un drept legitim, fără să aibă vreun titlu de proprietate, un document care să le delimiteze proprietatea și mijloace juridice sau financiare de transformare a proprietății în capital;

32. salută includerea în toate cadrele de cooperare între state a Orientărilor voluntare pentru guvernanta responsabilă a proprietății funciare, a pescuitului și a pădurilor (VGGT) din 2012; solicită punerea în aplicare efectivă și evaluarea sistematică a respectării VGGT și a cadrului ODD în cadrul procesului de revizuire a cadrelor de cooperare;

33. insistă ca NAFSN să pună accentul pe combaterea acaparării terenurilor care încalcă drepturile omului și privează comunitățile locale de terenurile de care depind pentru a-și produce hrana și a-și hrăni familiile; reamintește că, în mai multe țări în curs de dezvoltare, acapararea terenurilor a condus la exilul localnicilor, privându-i de locuințe, de locurile de muncă și de mijloacele de subsistență;

34. invită țărilor participante:

- să asigure mecanisme de participare și incluziune care acordă prioritate drepturilor, nevoilor și intereselor celor care au drepturi legitime asupra pământului, în special proprietarilor de mici exploatații agricole și micilor exploatații familiale; să asigure, în special, obținerea consimțământului liber, prealabil și în cunoștință de cauză de la toate/oricare dintre comunitățile care trăiesc pe terenuri supuse transferului de proprietate și/sau de control asupra lor;
- să adopte măsuri naționale obligatorii de combatere a acaparării terenurilor, a corupției bazate pe transferul terenurilor și a utilizării terenurilor pentru investiții speculative;
- să monitorizeze sistemele de acordare a titlurilor și a certificatelor de proprietate asupra terenurilor, pentru a asigura faptul că sunt transparente și nu duc la concentrarea drepturilor de proprietate asupra terenurilor sau la deposizarea comunităților de resursele de care depind;
- să se asigure că asistența financiară nu este folosită pentru a sprijini inițiative care le permit întreprinderilor să strămute comunitățile locale;
- să recunoască toate drepturile funciare legitime, inclusiv drepturile informale, indigene și cutumiare de proprietate funciară; conform recomandărilor VGGT, să promoveze noi legi și/sau să pună în aplicare în mod eficient legile în vigoare deja care stabilesc garanții eficace pentru tranzacțiile funciare de mare amploare, cum ar fi plafoanele privind tranzacțiile funciare acceptabile, și să reglementeze baza conform căreia transferurile ce depășesc un anumit prag ar trebui aprobate de parlamentele naționale;
- să se asigure că principiul FPIC este respectat de toate comunitățile afectate de practica de „acaparare a terenurilor” și că se organizează consultări pentru a garanta participarea egală a tuturor grupurilor din cadrul comunității locale, în special a celor mai vulnerabile și mai marginalizate dintre acestea;

35. reamintește, totodată, faptul că drepturile utilizatorilor ce rezultă din deținerea cutumiară de terenuri ar trebui să fie recunoscute și protejate de un sistem juridic, conform dispozițiilor și hotărârilor Comisiei africane pentru drepturile omului și ale persoanelor;

36. solicită ca NAFSN să facă obiectul unui studiu de impact ex ante cu privire la drepturile funciare și să facă obiectul FPIC din partea localnicilor afectați;

37. sprijină crearea unui mecanism solid și inovator de monitorizare în cadrul Comitetului pentru securitatea alimentară; invită UE să își construiască o poziție puternică, în consultare cu organizațiile societății civile, pentru a contribui la evenimentul de monitorizare globală din timpul celei de-a 43-a sesiuni a Comitetului pentru securitatea alimentară care urmează să aibă loc în octombrie 2016, pentru a garanta o evaluare cuprinzătoare și riguroasă a utilizării și aplicării Orientărilor privind proprietatea funciară;

Marți, 7 iunie 2016

38. solicită guvernelor statelor membre să se asigure că întreprinderile efectuează un amplu proces de analiză a potențialelor efecte produse de activitățile pe care le desfășoară asupra drepturilor omului (due diligence), întocmind și publicând evaluări independente de impact ex-ante privind drepturile omului, drepturile sociale și de mediu și consolidând și garantând accesul la mecanismele de înregistrare a plângerilor în materie de drepturi ale omului la nivel național, mecanisme care să fie independente, transparente, fiabile și responsabile;

39. solicită părților la NAFSN să adopte mecanisme independente de soluționare a reclamațiilor pentru comunitățile afectate de deposedările funciare ca urmare a proiectelor de investiții la scară largă;

40. reamintește faptul că pentru combaterea malnutriției este necesară o legătură strânsă între sectorul agriculturii, cel al alimentației și cel al sănătății publice;

Securitatea alimentară, nutriția și agricultura familială durabilă

41. reamintește că este necesar să se depună eforturi pentru îmbunătățirea nutriției și a securității alimentare și pentru combaterea foametei, astfel cum este prevăzut în ODD 2; insistă asupra sprijinirii mai intense a cooperativelor agricole, care sunt fundamentale pentru dezvoltarea agriculturii și securitatea alimentară;

42. observă că stabilitatea este mai mare și emigrația mai redusă atunci când există securitate alimentară, bazată pe soluri vii și sănătoase și pe ecosisteme agricole productive rezistente la schimbările climatice;

43. subliniază că o alimentație de calitate și echilibrată este esențială și afirmă că alimentația ar trebui să se afle în centrul (re)construirii sistemelor alimentare;

44. solicită, prin urmare, mijloace de înlocuire a dependenței excesive de alimentele importate cu o producție internă de alimente rezilientă, acordând prioritate culturilor locale care îndeplinesc cerințele nutriționale; ia act de faptul că acest lucru devine din ce în ce mai important pe măsură ce clima și piețele sunt tot mai schimbătoare;

45. reamintește că aportul de energie nu poate fi utilizat drept indicator unic al stării nutriționale;

46. subliniază necesitatea unor strategii de reducere la minimum a risipei de alimente de-a lungul întregului lanț alimentar;

47. subliniază necesitatea de a proteja biodiversitatea agricolă; solicită statelor membre ale UE să investească în practicile agricole agroecologie în țările în curs de dezvoltare, în conformitate cu concluziile IAASTD, cu recomandările Raportului special al ONU privind dreptul la hrană și cu ODD;

48. sprijină dezvoltarea unor politici care să conducă la o agricultură familială durabilă și care să încurajeze guvernele să creeze un mediu propice (politici facilitatoare, legislație adecvată, planificare participativă pentru un dialog în materie de politici, investiții) pentru dezvoltarea agriculturii familiale;

49. invită țările participante:

- să investească în sistemele alimentare locale pentru a impulsiona economiile rurale, a asigura locuri de muncă decente, mecanisme echitabile de securitate socială și drepturi de muncă, pentru a consolida controlul democratic în ceea ce privește accesul la resurse, inclusiv în legătură cu semințele deținute de fermieri, și pentru a asigura implicarea efectivă a micilor producători în procesele legate de politici și în aplicarea acestor politici; subliniază, în special, că NAFSN trebuie să încurajeze dezvoltarea industriilor locale de prelucrare în sectorul agricol și îmbunătățirea tehnicilor de conservare a produselor alimentare și să consolideze legătura dintre agricultură și comerț pentru a construi piețe locale, naționale și regionale favorabile exploatarea agriculturii de familie și să asigure consumatorilor produse alimentare de calitate la prețuri accesibile;
- să evite dependența sistemelor de producție alimentară de combustibilii fosili pentru a limita volatilitatea prețurilor și a atenua efectele schimbărilor climatice;

Marti, 7 iunie 2016

- să dezvolte lanțuri scurte de aprovizionare cu alimente la nivel local și regional, precum și infrastructuri adecvate de depozitare și de comunicare în acest scop, întrucât lanțurile de aprovizionare scurte sunt cele mai eficiente în combaterea foametei și a sărăciei din mediul rural;
- să se asigure că fermierii africani au acces la soluții tehnologice la prețuri accesibile, cu utilizare redusă a factorilor de producție, pentru provocările agronomice specifice Africii;
- să încurajeze o mare varietate de culturi alimentare hrănitoare, locale și, în măsura posibilului, de sezon, preferabil soiuri și specii adaptate la nivel local sau autohtone, inclusiv fructe, legume și fructe cu coajă lemnoasă, în scopul îmbunătățirii alimentației, prin asigurarea unui acces permanent la un regim alimentar variat, sănătos și la prețuri accesibile, adecvat în ceea ce privește calitatea, cantitatea și diversitatea, mai degrabă decât un simplu consum de calorii, și în concordanță cu valorile culturale;
- să se angajeze să pună pe deplin în aplicare Codul internațional privind comercializarea înlocuitorilor de lapte matern și rezoluțiile adoptate de Adunarea Mondială a Sănătății referitoare la alimentația sugarilor și copiilor de vârstă mică,
- să creeze, să promoveze și să sprijine organizații de producători, cum ar fi cooperativele, care consolidează poziția de negociere a micilor fermieri, creând condițiile necesare pentru a asigura faptul că aceștia sunt mai bine recompensați de către piețe și facilitând schimbul de cunoștințe și de bune practici între ei;

50. subliniază că NAFSN trebuie să conducă la instituirea unei structuri agricole adaptate la nivel regional în etapa primară și cea de prelucrare;

51. solicită guvernelor africane să susțină solidaritatea dintre generații, recunoscând rolul esențial al acestora în combaterea sărăciei;

52. subliniază importanța promovării unor programe de educație nutrițională în școli și la nivelul comunităților locale;

53. subliniază faptul că dreptul la apă este direct legat de dreptul la hrană și că rezoluția ONU din 2010 nu a dus până în prezent la luarea unor măsuri decisive pentru considerarea dreptului la apă drept al omului; solicită UE să ia în considerare propunerea formulată de Comisia italiană pentru Contractul mondial al apei (CICMA) referitoare la un protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale;

54. recunoaște rolul esențial al accesului la apă potabilă curată și impactul pe care agricultura îl poate avea în acest sens;

55. recunoaște rolul accesului la apă pentru nevoile agricole și riscurile dependenței excesive de apă pentru irigații și, în acest context, ia act de nevoia de a reduce practicile de irigare risipitoare și subliniază rolul pe care îl pot juca tehnicile agronomice de conservare a apei în prevenirea evapotranspirației, în reținerea apei într-un sol viu și sănătos și în menținerea surselor de apă potabilă nepoluate;

56. observă că gestionarea durabilă a solurilor poate crește producția mondială de alimente cu până la 58 % ⁽¹⁾;

57. ia act de sinergiile dintre abordările bazate pe sol și arbori și de importanța adaptării ecosistemelor agricole la schimbările climatice; ia act în special de cererea mare de lemne de foc; ia act în special de utilizările multiple ale arborilor care fixează azotul;

58. recunoaște nevoile specifice ale agriculturii din zonele tropicale și semiaride, în special în ceea ce privește culturile care au nevoie de umbră și de protejarea solului, și consideră că monoculturile extractive sunt depășite, constatând, de asemenea, că acestea sunt, din ce în ce mai frecvent, eliminate treptat în țările donatoare din cadrul NASFN;

59. avertizează cu privire la dependența excesivă de producția de mărfuri agricole nealimentare, mai degrabă decât de alimente, în special de materii prime pentru biocombustibili, în cadrul inițiativelor finanțate de NAFSN, atunci când producția acestor mărfuri poate avea un impact negativ asupra securității alimentare și suveranității alimentare a țărilor participante;

⁽¹⁾ FAO, Parteneriatul global pentru sol.

Marți, 7 iunie 2016

60. observă că tehnicile agronomice, care stimulează procesele naturale cum ar fi formarea stratului superficial al solului, reglementarea apei și a dăunătorilor sau circuitul închis al nutrienților, pot asigura productivitatea și fertilitatea pe termen lung cu costuri scăzute pentru fermieri și administrații;

61. observă că produsele agrochimice pot fi utilizate atât în mod excesiv, cât și incorect în țările în curs de dezvoltare, precum cele care participă la NAFSN;

62. ia act de faptul că la aceasta se adaugă analfabetismul și lipsa de formare adecvată și se poate ajunge la niveluri foarte înalte de reziduuri de pesticide în fructe și legume, precum și la contaminare și la alte efecte asupra sănătății fermierilor și familiilor lor;

Reforma în materie de reglementare în sectorul semințelor

63. reamintește faptul că, în Africa, 90 % din mijloacele de subzistență agricolă se bazează pe dreptul fermierilor de a produce semințe, de a realiza schimburi cu acestea și de a le vinde în mod liber și că diversitatea semințelor este esențială pentru consolidarea rezistenței agriculturii la schimbările climatice; subliniază că cererea corporațiilor de a se consolida drepturile amelioratorilor de plante în conformitate cu UPOV din 1991 nu ar trebui să conducă la interzicerea acestor mecanisme informale;

64. ia act de pericolele dereglementării din sectorul semințelor din țările participante, care ar putea conduce la o dependență excesivă a micilor agricultori de semințe și produse de protecție a plantelor fabricate de societăți străine;

65. reamintește faptul că dispozițiile TRIPS, care impun un tip de protecție pentru soiurile de plante, nu obligă țările în curs de dezvoltare să adopte regimul UPOV; subliniază că acestea permit însă țărilor să dezvolte sisteme *sui generis*, care sunt mai bine adaptate caracteristicilor producției agricole a fiecărei țări și sistemelor tradiționale de semințe, care au în centrul lor fermierii, în timp ce țările cel mai puțin dezvoltate care participă la OMC sunt exceptate de la respectarea acestor dispoziții ale acordului TRIPS; evidențiază faptul că sistemele *sui generis* trebuie să sprijine obiectivele și obligațiile asumate în baza CBD, a Protocolului de la Nagoya și a ITPGRFA și nu să le combată;

66. regretă solicitarea corporațiilor de a armoniza legislația în materie de semințe pe baza principiilor distincției, uniformității și stabilității (DUS), în contextul african prin intermediul instituțiilor regionale, ceea ce va îngreuna dezvoltarea și creșterea sistemelor de semințe bazate pe fermieri la nivel național și regional, întrucât aceste sisteme nu cresc și nu păstrează, de regulă, semințe care îndeplinesc criteriile DUS;

67. îndeamnă statele membre ale G7 să sprijine sistemele de semințe gestionate de fermieri prin intermediul băncilor comunitare de semințe;

68. reamintește faptul că, deși varietățile comerciale de semințe pot îmbunătăți randamentul pe termen scurt, varietățile tradiționale ale fermierilor, soiurile de pământ și cunoștințele asociate sunt mai în măsură să se adapteze unor medii agroecologice specifice și schimbărilor climatice; subliniază că, în plus, performanțele superioare ale acestora depind de utilizarea unor resurse (îngrășăminte, pesticide, semințe hibrid) care riscă să atragă fermierii într-un cerc vicios al datoriei;

69. constată cu preocupare că introducerea și răspândirea de semințe certificate în Africa crește dependența micilor exploatații agricole, crește probabilitatea îndatorării și erodează diversitatea semințelor;

70. afirmă că trebuie sprijinite politicile locale ce vizează asigurarea unui acces consecvent și durabil la o alimentație diversă și nutritivă, cu respectarea principiilor proprietății și subsidiarității;

71. îndeamnă Comisia să se asigure că angajamentele privind drepturile fermierilor asumate de UE în temeiul ITPGRFA se reflectă în toate formele de asistență tehnică și de sprijin financiar pentru elaborarea politicii privind semințele; solicită UE să sprijine regimurile drepturilor de proprietate intelectuală care favorizează dezvoltarea de soiuri de semințe adaptate la nivel local și de semințe conservate de fermieri;

Marti, 7 iunie 2016

72. îndeamnă statele membre ale G8 să nu sprijine culturile OMG în Africa;
73. reamintește că legea-model africană privind biosecuritatea instituie un nivel de referință ridicat în materie; consideră că întreaga asistență primită din partea finanțatorilor străini pentru dezvoltarea biosecurității la nivel național și regional ar trebui încadrată în consecință;
74. îndeamnă țările africane să nu pună în aplicare regimuri naționale sau regionale de biosecuritate cu standarde inferioare celor prevăzute în Protocolul de la Cartagena privind biosecuritatea;
75. invită țările participante să acorde fermierilor posibilitatea de a evita dependența de factorii de producție și să sprijine sistemele de gestionare a semințelor ale fermierilor, pentru a menține și a îmbunătăți agrobiodiversitatea prin menținerea băncilor locale publice de semințe, prin schimburi de varietăți locale de semințe și dezvoltarea continuă a acestora, adoptând măsuri specifice pentru asigurarea a flexibilității în ceea ce privește cataloagele de semințe, pentru a nu exclude varietățile fermierilor, precum și pentru a garanta continuarea producției tradiționale;
76. invită țările participante să garanteze și să promoveze accesul la semințele și produsele agricole ale proprietarilor de mici exploatații agricole, grupurilor marginalizate și comunităților rurale și schimbul de astfel de semințe și produse și să respecte acordurile internaționale care nu permit brevetarea proceselor vitale și biologice, în special în cazul soiurilor și speciilor autohtone;
77. subliniază riscul marginalizării tot mai mari a femeilor în procesul decizional, ca urmare a dezvoltării anumitor culturi comerciale; constată că pregătirea în domeniul agricol vizează adesea bărbații și tinde să înlăture femeile, acestea fiind astfel excluse de la gestionarea pământului și a culturilor de care s-au ocupat în mod tradițional;

Perspectiva de gen

78. regretă că, în general, cadrele de colaborare între state nu definesc angajamente precise privind integrarea în buget a perspectivei de gen și nici nu monitorizează progresele înregistrate pe baza unor date defalcate; subliniază necesitatea de a trece de la angajamente abstracte și generale la unele concrete și precise în cadrul planurilor naționale de acțiune pentru emanciparea femeilor ca titulari de drepturi;
79. îndeamnă guvernele să elimine orice discriminare împotriva femeilor în ceea ce privește accesul la proprietăți funciare și la mecanismele și serviciile de microcredite și să implice efectiv femeile în procesul de concepere și de aplicare a politicilor în materie de cercetare și dezvoltare din domeniul agricol;

Finanțarea investițiilor agricole în Africa

80. subliniază nevoia de a asigura transparența tuturor finanțărilor acordate întreprinderilor din sectorul privat și faptul că aceste finanțări trebuie făcute publice;
81. solicită finanțatorilor să asigure conformitatea asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) cu principiile eficacității în materie de dezvoltare, să se concentreze pe rezultate în vederea eradicării sărăciei și să promoveze parteneriatele favorabile incluziunii, transparența și responsabilitatea;
82. solicită finanțatorilor să își canalizeze sprijinul pentru dezvoltarea agriculturii în special prin intermediul fondurilor naționale de dezvoltare care acordă subvenții și împrumuturi micilor producători și agriculturii familiale;
83. îndeamnă finanțatorii să sprijine educația, formarea și consilierea tehnică a agricultorilor;
84. solicită finanțatorilor să promoveze constituirea unor organizații profesionale și economice ale fermierilor și să sprijine înființarea unor cooperative ale fermierilor, care să permită punerea în aplicare a unor mijloace accesibile de producție și să îi ajute pe aceștia să își prelucreze și să își comercializeze produsele într-o manieră care asigură rentabilitatea producției;
85. consideră că finanțarea acordată NAFSN de către statele membre ale G8 contravine obiectivului de a sprijini întreprinderile naționale locale care nu pot concura cu multinaționalele care beneficiază deja de o poziție dominantă pe piață și cărora li se acordă adesea privilegii comerciale, tarifar și fiscale;
86. reamintește că ajutorul pentru dezvoltare are ca obiectiv reducerea sărăciei și eradicarea acesteia; consideră că AOD ar trebui să se concentreze asupra sprijinirii directe a agriculturii la scară mică;

Marți, 7 iunie 2016

87. subliniază necesitatea de a revitaliza investițiile publice în agricultura africană, pe lângă sprijinul acordat investițiilor private, și de a acorda prioritate investițiilor în agroecologie pentru a crește în mod sustenabil securitatea alimentară și pentru a reduce sărăcia și foametea, conservând în același timp biodiversitatea și respectând cunoștințele și inovațiile localnicilor;

88. subliniază faptul că statele membre ale G7 ar trebui să garanteze țărilor africane dreptul de a-și proteja sectorul agricol prin intermediul unor regimuri tarifare și fiscale care favorizează agricultura familială și micii producători agricoli;

89. invită UE să elimine toate lacunele NAFSN subliniate mai sus, să facă demersuri pentru a consolida transparența și guvernanta și să se asigure că măsurile adoptate în acest cadru respectă cu obiectivele politicii de dezvoltare;

o

o o

90. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și părților la NAFSN.
